БРОЈ 417. СОЛУН, ПЕТАК 5 ОКТОБАР 1918 ГОД. ГОДИНА II.

БРОЈ 15 ЛЕПТА

»Народ« излази сваког дана по подне.

Штампарија се налази у улици Коломбо број 6.

Власник
КРСТА Љ. МИЛЕТИЋ

НАРОД

БРОЈ 15 ЛЕПТА

Рукописи се не враћају.

Огласи и белешке наплаћују се по погодби.

Редакција је у улици Коломбо број 6.

БОРБА ЧЕХА

По свему изгледа да ће савезничке и наше трупе, кад закуцају на врата Аустрије, наћи их широм отворена. Да до тога дође старају се како и сами народи под Аустријом, тако и Савезници, помажући наше трупе, да што пре до граница Аустрије дођу.

Наше су трупе у центру северног дела Србије, и како извештај гласи, »гоњење се продужује«. Сваки покрет трупа у напред, којим се ослобађа део по део Србије, у исто време утиче охрабрујући на народе поробљене у Аустрији. Храбри их да подносе нечувене муке и жртве, и улива им наду, да се већ ближи крај злочиначкој и тиранској владавини Аустрије.

Како се третирају сада у Аустрији Словени најбоље то илуструје сама аустриска команда. Дугачке листе на смрт осуђених зграњавају и саму разборитију аустриску штампу; ту скоро је »Арбајтер Цајтунг« публиковао имена око стотине официра и војника на смрт осуђених, већином Чеха и Југословена. Сваки Словен сада се сматра за »издајника«, и није ретко, да у тој ајци на Словене учествује и по који научни ауторитет у служби германизиране Аустрије.

Ту скоро је професор Др. Мајер јавно тражио, да се Словени ставе ван закона, и да им се одузме свака могућа законска заштита. На тај начин отворен је »слободан лов на словенско зверињс«. Као једино средство да се »свет«, а то ће рећи Аустрија, спасе од Словена »треба их сада уморити глађу, а после што остане изделити међ остале народе.«

Оваке појаве, које значе већ један систем морале су имати као последицу: протесте, одбрану, па најзад и револуцију.

Од свију словенских народа у Аустрији, Чеси су били у могућности да најсолидније изведу своју организацију ради одбране личне и националне слободе. Добро вођени последњих деценија, они су успели, да унесу у народ високо национално осећање и да га економски обезбеде. То је учинило, да су Чеси били најотпорнији елеменат у Аустрији, и увек се појављивали у нераздвојној заједници кад је требало дати отпора, или манифестовати се као нација, која себе сматра способном за самостални живот.

Према таквом стању може се узети као вероватна вест, да је у Прагу планула револуција. За модерне прилике најподеснији је облик за почетак револуције — штрајк, из кога се брзо могу формирати праве тенденције и организовати борбени редови.

Вести доносе и појединости о обиму штрајка и револуције и о интервенцији Немачке код аустријске владе, да се покрет војском угуши пошто је то у интересу обеју држава. »Крв се лије по целој Чешкој«, вели се у извештају.

У очекивању потпунијих вести, сви непријатељи Аустрије, а то су сви пријатељи права и слободе, у појмљивом узбуђењу поздравиће почетак овог крвавог разрачунавања.

Покрету Чеха најприродније је да се придруже и остали словенски народи, пошто ће у чешком народу наћи организованог и јаког друга и борца за исте идеје и против истог непријатеља.

ВИЛСОНОВ ОДГОВОР

—:—

Лондон. — Савезничко мнење једнодушно сматра Вилсонов одговор као одређен, одлучан и праведан. Он оставља врата отворена миру и јасно показује, без сенке сумње, пут, којим има да пође немачки народ. Избор је јасан: између деспотизма и демократског режима.

»Дејли Њус« пише: »Ако се немачки народ отресе милитаристичког деспотизма и одбаци од себе евирепства овог крвавог система, моћи ће добити примирје које тражи.

Може се рећи, да ми немамо ніпошто права, да једном непријатељском народу назначимо коју ће форму владавине узети. То је истина. Али ми имамо права да кажемо, да нећемо у будуће да живимо поред фабрике барута.

Ми смо имали довољно искуства и то смо платили. Ми нисмо више расположени, да поново искусимо исто. То је одлука, коју Вилсон саопштава немачком народу а не немачкој влади.

Ако немачки народ увиђа, он ће без оклевања извести ову одлуку«.

НЕМЦИ ПОЉАЦИМА

—:—

Цирих. — »Германија« пише: »Сваки пољски политичар који увиђа, шта може да се оствари, треба да је начисто с тим, да је немогуће идеално решити пољско питање. Немогуће је заиста, ограничити на чисто националној основици решење пољске државе, као и да у ту нову државу уђу сви крајеви, где живе Пољаци.

Пољаци треба да се помире са судбом, ако виде њихову браћу изван њихове краљевине. Само један здрав политички реализам, који рачуна са чињеницама и не игра се са будаластим надама, може у овим тренуцима да буде од помоћи Пољацима.«

СКАНДИНАВСКИ САВЕЗ

—:—

Амстердам. — Велики покрет осећа се у целој Холандији за утврђивањем ближих односа са три скандинавске краљевине. Овај програм о приближавању између ових разноликих народа има многе поборнике у Холандији. Предвиђа се један тесан економски споразум по завршетку рата. Скандинавци ће имати у Холандији пијаце за производе, много значајније него ли раније. А Холанђани ће моћи да увозе своје колонијалне производе у скандинавске земље.

»Телеграф« тражи, ако је могуће да се Холандија прими као четврта краљевина у скандинавску заједницу.

УСЛОВИ ТУРСКЕ

—:—

Берн. — У својој молби за примирје и мир, турска је влада изнела ове услове:

Разоружање дарданелских мореуза, улазак савезничких флота у Цариград; Образовање једне владе која је сасвим одана Споразуму; Реформе под контролом Савезника и концесије народностима у царевини као и локална слобода; Турска за све ово тражи, повраћај територија, које су Савезници заузели.

ЈУГОСЛОВЕНИ

—:—

Лондон. — Дописник »Тајмса« из Вашингтона јавља, да су Сједињене Државе донеле одлуку о признању Југословенске Државе.

ПУНО ЗАДОВОЉЕЊЕ

—:—

»Дејли Телеграф« каже: да није довољно само евакуисати Белгију, па да се Немачка разреши од греха, који јој је нанела 1914 године. Задовољење, које има да да Белгији, треба да буде потпуно, јер Белгија има права на првенство наплате од прихода Немачке, због неописане срамоте, коју јој је Немачка нанела.

»Морнинг Пост« каже: »Накнада Белгији треба да буде што је могуће већа, да би Немачка осетила сву тежину својих преступа.

Лист сматра исто тако, да накнада треба да обухвата и трговачке бродове, које је Немачка конструисала за време рата.

ПРОТИВ ТИРАНА

—:—

Чешки народ у Аустрији обезоружан почетком овог великог рата, није могао да изведе одмах оно, о чему је сањао: да оружјем у руци устане против својих тирана и да задобије своју државну независност и слободу. Он није клонуо због тога духом.

На стотине хиљада његових синова, послати на бојна поља, да се боре за спас својих тлачитеља, требало је, да у редовима непријатеља Аустрије раде с поља на ослобођењу своје отаџбине, док су млади недорасли момци, старци и жене радили у исто време код куће, да исто тако оружјем допринесу ослобођењу. И чешка нација знала је да тихо нечујно прибави оружје и муницију и ево данас стижу вести о устанку, који је избио у целој Чешкој за слободу. Борбе се воде, крв се лије и победиће праведна ствар чешког народа.

Како су се Чеси у Аустрији спремали за ову борбу, прикупљајући оружје и муницију, показује нам једно писмо, које је ту скоро публиковао у »Рајхенбергер Цајтунгу« у Либерцу у Чешкој аустријски напредњачки посланик Ханс Хартл.

Писмо гласи:

»Већ сам имао прилике да обратим пажњу председнику министарског савета, да Чеси већ од више месеци храну само ономе уступају, ко им у замену да пушака и муниције. Ја сам скренуо пажњу председнику на велику опасност која би могла доћи. Неоспорно је да се Чеси на овај начин снабдевају оружјем и муницијом, а тиме нас лишавају оружја. То је веома тешка чињеница и сматрам за дужност да о томе известим власти. И тражим да се предузме против тога најенергичнија војничка акција.« Потписани: Ханс Хартл.

У РУМУНИЈИ

—:—

Цирих. — »Најес Винер Тагблат« пише:

»Немачки владајући кругови врло су узнемирени услед нервозног стања, које је сада влада у Румунији.

»Изгледи да влада Маргиломанова није више господар ситуације. Више дневних листова као »Газета Ороруluи« и »Мунћеаторуч« нападају јако Централне Силе, захтевајући уништење Букурешког уговора и поновно почињање непријатељстава противу империјалиста.

»Браћанова група добија све више присталица.

»Генерали Авереско и Кокореско узели су смело у своје руке директиву за поновно отпочињање непријатељстава противу Централних Сила.

БАЛКАНСКИ ФРОНТ

Комунике савезничких војсака на Истоку

—:—

Солун. — Ништа важно на целом фронту.

УСПЕХ ЕМИСИЈЕ

—:—

Њујорк. — Упис Америчког зајма Слободе од 30 милијарди, достигао је за време првих сати 5 милиона франака у минуту.

Према процени Државне Благајне, успех ове емисије, која је до сада највећа од свију у историји, осигуран је.

Међу највећим уписницима је »Унитед Стил«, који је уписао 200 милиона франака, и »Придансиал« осигуравајуће друштво, са уписом од 150 милиона франака.

ВИДОВИМ ТРАГОМ

—:—

Штокхолм. — »Звенска Дагбладет« дознаје из Хелсингфорса, да је принц Хесенски одбио да прими фински престо, док се не споразумеју о томе монархисти и републиканци. Као услов за примање престола, он тражи, да га фински сабор једногласно изабере.

КРИЗА У АУСТРИЈИ

—:—

Париз. — Према једном телеграму из Беча, цар Карло је уважио оставку аустријског министра председника Хусарека и поверио грофу Таруки састав новог кабинета.

ФЕЉТОН

АЛФРЕД КАПИС:

ЛОНДОН

3

— Не љутите се, госпођице, рече он, шалим се...

И како она не одговори он продужи:

— То је врло лепо, госпођице, ићи на рад сваког дана... нарочито кад се има тако пријатна спољашност.

Она се осмехну, поласкана компиментом, а он јој тада дозволи да продужи пут.

У оваквим приликама, кад је била уверена да то није ма какав лакрдијаш, Лонлон није више дозвољавала да се чека на њу. Помоћник се звао Луј Мелие, имао је двадесет осам година и радио више година у истој радњи. Био је криомањаст, весео и врло слободан. Становао је са својом мајком док је била жива, а сада је остао сам у њиховом старом стану, — једна соба, соба за рад, трпезарија и кухиња, — и помишљао да га напусти, јер му је кирија била и сувише скупа.

Он ту доведе Лонлон. Ушла је обузета и прожмана силним поштовањем, као да је мати још ту становала, и поносита што је окружена намештајем који води порекло од једне истините породице и који је служио бићима законом спојеним, посматравши око себе с дивљењем две поабане наслоњаче, један стари махагонски сто, и један зидни часовник украшен неодређеним орнаментима у бакру. Ушавши у спаваћу собу, она је бесвесно ишла на врховима од ногу. Она се не сећаше да је искусила у животу слично узбуђење.

Ја сам је виђао с времена на време, јер је радња у којој је радила, била на путу за министарство и ми смо разговарали неколико тренутака. Она ме је сматрала, као неку врсту рођака и поверавала ми се.

Никада није била тако срећна, чак шта више сад јој је први пут изгледало да је сретна. До сада она није била несретна, и није сувише патила, то је све. У ранијим везама она је имала тренутака радости, спокојства и самопоуздања: није чак ни подозревала, да има нечег јачег од пролазних убразиља и брзог миловања. С њом су поступали с нежношћу, као с младом, пријатном и љубазном животињом, а она је навикла, да види у овим авантурама проста одморишта природна и обавезна у животу жена њеногa сталежа. Данас је њена мала личност била сва узбуњена, лице јој је оживело у ходу; а њене очи, иначе јасне и мало празне помутиле би се при извесним речима које је изговарала.

Она је се потпуно зближила са трговачким помоћником. Били су спојили своје приходе и своје куће те су тим прегањем и редом који је из тога произашао, стекли релативан иметак. Тако је Мелие могао да задржи свој стан, који је постао још угоднији са додатком намештаја госпођице Лонлон. Она је имала осећање да се валази у породици, метала је цвеће на камин, чистила, надгледала и постављала намештај са извесном елеганцијом. Она је кувала и хранили су се код своје куће. Сваки петнаест дана обично у недељу имали су једног или двојицу од Лујевих другова на вечери.

Онај кога су најчешће позивали био је један млад човек од двадесет и пет година, који је био писар у радњи. Звао се Жил Боател, а говорили су му господин Боател због његовог отменог изгледа и пријатних манира. У кварту се говорило, да је био приморан да остави своје науке и да уђе у трговину, да би зарађивао, а да би био адвокат или судија, да његови родитељи који су живели у унутрашњости нису изненадно пострадали.

То га је чинило симпатичним у очима целог света, у толико више што се изражавао са крајњом учтивошћу и није говорио никада о својој несрећи. Осим тога, његов болешљив и равнодушан изглед привлачио је. Имао је мршаво и бледо лице, а његови покрети изражавали су велику бојажљивост. Суседи су држали да је туберкулозан или ако то није, да му мало треба да постане, и у сваком случају, да неће дочекати старост.

Боател и Мелие волели су се. Мелие, у пола радник, у пола трговачки помоћник, желећи да се просвети, тражио је друштво чиновниково, слушао је његове савете и говорио о њему са одушевљењем.

Лонлон је била горда што је могла да понуди гостопримство, једном од Лујевих пријатеља, а Боател одмах из потребе за нежношћу, коју имају људи болесни и жалосни, указа јој братско пријатељство. Он ју је посматрао смешећи се, и губио у њеном присуству свој расејан и уморни изглед, а она видећи га тако слабог, поред Луја тако великог и јаког младића, из самољубља га је неговала и нудила га сладкишима, а грдила, кодаби учинио какву несмотреност. Јер, у зимским месецима, његово здравље беше непрекидно траљаво, један катар би га срушио и бацио у постељу; имао је стални бронхитис, а лекар се бојао непрестано запаљења плућа, тврдећи, да и ако још није туберкулозан, он је био остављен на милост једном рђаво леченом катару.

Зима је пролазила и ја сретох Лонлон једанпут или двапут. Сазнадох да је врло срећна и саопштим својим друговима ову изненадну промену у њеном животу. Грмал ме је, од тада у неколико махова питао за њу, па чак, ми се сусресмо једног дана на улици баш у тренутку кад смо о њој говорили.

— Свршиће се —

www.nb.rs Народна библиотека Србије

ЧЕШКА ДРЖАВА

—:—

Цирих.—»Минхен Аугзбургер Абендцајтунг« јавља, да се очекује, да ће Чеси у Аустрији ових дана прогласити своју независну државу.

ЗБОРИСАЊЕ ЛУДАКА

—:—

Лондон. — Јављају из Амстердама, да су пангерманистичке организације држале у Берлину зборове против мира.

Пангерманистичка штампа жестоко напада принца Макса.

СУХОМЛИНОВ

—:—

Штокхолм. — По једном телеграму из Хелзингфорса, Сухомлинов бивши министар војни, који је од бољшевика био осуђен на смрт, пред извршење пресуде успео је да побегне у Финску. На граници између Финске и Русије преплиао је преко реке, прешао је у Финску и предао се финској пограничној стражи.

Фински сенат није му дозволио да остане у Финској, али се није противио, да даље отпутује.

СЛОБОДАН ПРОМЕТ

—:—

Амстердам. — Аргентински Парламент проучава сада један значајан пројект, коме је циљ да се закључе уговори о слободној размени између Аргентине и суседних јој земаља.

Треба назначити да је годишњи трговачки промет Јужне Америке 1800 милиона пезета (номинална вредност пезете је 5 франака) и да њене огромне територије могу да хране више од 200 милиона становника.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

„МИСАО"

Ускоро ће изаћи у Оксфорду (Енглеска) први број »часописа за југословенску МИСАО«. Часопису је циљ да не служи једној личности или једној класи, већ да буде и над личностима и над класама. Чланци неће да су манифестација унапред утврђене догме, него да су израз сопствене вредности. С тога ће се примати сва гледишта под условом да су сва она тога правила т. ј. да не представљају нетрпељивост према другоме, него свест и савест према самоме себи.

Сарадници су, између осталих: професор Charles Andler-Paris, проф. Драгољуб Аранђеловић-Београд, Ernest Barker, Nev-Collge Oxford, Louis Clarke-London, проф. Јован Цвијић Београд, Sir Artur Evans, Oxford, Nevill Forbes, Oxford, Д-р Тихомир Борђевић-Београд, посланик Јован Јовановић-Лондон, Robert George Aalrymple Laffan, Queens' College Cambrigade професор Henri Lichtenberger, Paris, проф. Богдан Поповић - Београд, проф. Павле Поповић-Београд, Иван Мештровић, Београд, Д-р Драгутин Суботић-Ниш, Момчило Селесковић-Београд.

»Мисао« ће се штампати у Оксфордској Универзитетској штампарији (Oxford Universsity Press), привремено латиницом из техничких разлога. Излазиће једанцут месечно на 32 стране.

Сваки онај који би желео претплатити на овај часопис треба да се обрати рез. пеш. потпоручнику Душану Кркићу Главна Интендантура пошта 999, коме ће положити претплату односно послати поштом, и уједно јавити своју тачну адресу. Претплата је за 3 месеца 3 драхме, за 6 месеци 6 драхми и т. д. а сам један број кошта 1 драхму.

† МИЛ. СТАМАТОВИЋ

Јуче је у Престолонаследниковој болници умро Милорад Стаматовић свршени техничар и резервни пешад. потпоручник. Сахрањен је данас пре подне на гробљу у Зејтинлику.

Пок. Стаматовић учествовао је у свима борбама за време овога рата и за показану храброст био је одликован златном медаљом за Храброст. Као искрен друг и поуздан пријатељ, пок. Стаматовић остаће у вечитој успомени.

ИЗ ПОЛИЦИЈЕ

Постављени су: за члана управе вароши Скопља Будимир Борисављевић, срески начелник; за секретара начелства округа тетовског Петар Н. Костић, писар начелства округа нишког; за начелника среза Доњо-Полошког у Тетову Велимир Ф. Павловић, писар управе вароши Београда; за начелника среза Галичког Душан Ж Витомировић, писар управе вароши Београда; за начелника среза Горњо-Полошког у Гостивару Милисав Станојевић писар среза ћучког.

ТРГОВЦИМА

Ставља се до знања трговцима, који су заинтересовани за увоз робе у реокупиране крајеве наше отаџбине, да вагоне за транспорт робе траже писмено од Војно Привредне Дирекције, која ће се постарати, да их преко надлежних издејствује. Уз молбу којом вагоне тражи трговац, мора приложити декларацију о плаћеној или ослобођеној царини и одобрење за извоз, т. ј. за увоз робе за коју вагоне тражи. Молба мора бити читко написана са назначењем улице и броја где се молилац налази. Молбу мора донети лично Војно Привредној Дирекцији где ће и услове потписати.

КА РЕВОЛУЦИЈИ

—:—

Цирих. — Загребачка »Хрватска Држава« публиковала је један интересантан говор, који је ту скоро држао један Немац о Словенима.

»Шта да радимо са Словенима?« — почео је тај Тевтонац. Треба их све десетковати и сломити њихов блок.

Рат је најбоље средство да се дође до тог циља. Рат нас помаже да ослабимо нарочито силу Чеха. Али Југословени су још опаснији од Чеха. Они живе у компактној маси, заузимају велики део Балкана и у директној су вези са Великом Русијом. Морамо се с тога свим средствима одупрети остварењу једне југословенске државе. Ми то морамо нарочито радити као оснивачи Велике Немачке. Ми морамо спречити распарчавање Аустрије у националне државе. Југословене треба десетковати и растурити на све стране света. Немци ће узети нешто Словенаца и Хрвата; даћемо нешто Словенаца Италијанима; већи део Хрвата и Срба Мађарима, а остало ћемо поделити међу Албанце, Грке, Турке и Румуне. У случају, да наш план не успе ми морамо уложити све напоре да десеткујемо југословенску нацију. Најбоља су средства: немачке школе, рат и глад. Уједињење са Немачком мора бити онако, како Немци желе. Ово мора бити једна заједничка немачка кућа, у којој ће се говорити само немачки, и где ће се мислити само немачки.

И тада, кад не буду више две државе, већ само једна, Велика Немачка, ми ћемо поново почети рат. Ударићемо на три стране, на Америку, коју ћемо освојити, на Исток, који ћемо подјармити и најзад на Јапан и Кину, где ће се подићи немачка моћ.«

Можда ће ко мислити да је овај говорник неки Прус. Није. То је Др. Фридрих Вихтл, посланик у Рајхсрату у Бечу, један од вођа немачке радикалне странке у Аустрији, директор једне слободне правне школе у Бечу.

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

На целом фронту Оазе и Сере, преко ноћи смо били у непрекидном контакту са непријатељем. Доста велика активност артиљерије и митраљеза.

23 сата. — Није примљен.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Јуче после подне непријатељ је извршио један локални против напад код Оси, који је био припремљен јаким бомбардовањем.

Последње ноћи наше су трупе југо западно од Лила задобиле заробљеника.

Јутрос у 6 и 20 наше су трупе прешле у напад на фронту Боен-Ле Като и знатно напредовале.

Извештај енглеског адмиралитета од 4 октобра: Контингенти енглеске хидроавијатике, кооперишући са флотом, јутрос су ушли у Остенду и очистили варош од непријатеља. У 12 сати и 55 по подне вицеадмирал Сер Рожер Кајс, командант патролне флоте Дила, искрцао се у Остенду.

Доцније. — У току 3 ов. м., и поред рђавог времена, трупе белгијске, енглеске и француске, под командом краља Алберта, наставиле су напад између Диксмида и Лисе.

После сјајних савезничких напада на фронту од, више од 50 км напредовало се у дубину просечно више од 9 км.

Белгијске трупе су прешле Изер северно од Диксмида и заузеле Шури Леке; енглеске трупе прешле су Лису. Французи су заузели Турут, а Енглези Менен, а према последњим вестима ушли су у Куртре.

За три дана, енглеска 2. армија задобила је 4000 заробљеника и више од 150 топова, и напредовала преко 8 миља. Енглеска 5. армија је на неким тачкама на 5 км. од Лиља.

На фронту Като енглеске трупе су отеле Оси у долини Сел, и узеле 3000 заробљеника. Више на југ, од Оазе до Ен..., непријатељ даје отпор иза Хинденбургове линије(?)

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

Интензивнија артиљеријска активност од Астика до Бренте, а умерена на осталом делу фронта. На висоравни Азјаго, и поред велике кише, наше су извиднице напале мала непријатељска одељења лево од Аса и успеле да једно униште, и натерале у бег-ство непријатељске истакнуте страже у Вал Френцела, запленивши њихово оружје.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

Лондон. — Енглеска је офанзива почела источно од линије Камбре - Сен Кантен. Хег је напао на фронту од 16 километара, између Ле Като и Боен. Прве вести јављају о изврсним успесила.

Лондон. — Тврди се да је белгијска коњица ушла у Тиелт и да Белгијанци наступају ка Остенди.

Лондон. — Половина Сирије је сада у нашим рукама, рачунајући ту и Триполи, Балбек и Хоме, на 80 миља северно од Дамаска. У Бејруту је заробљено 660 Турака а у Балбеку 500. Турци не дају никакав отпор савезничком наступању ка Алепу.

Лондон. — Ерцбергер је изјавио »Нордајче Алгемајне Цајтунгу«, да су немачке понуде за мир учињене у потпуном споразуму са владом и војним представницима земље.

Лондон. — Према данашњим телеграмима, унутрашња је ситуација у Немачкој врло тешка.

Лондон. — »Лондон Тајмс« каже, да је пред Цариград стигло из Црног Мора 20 ратних лађа, под командом немачких официра, да заштите младотурке и да спрече владу, да по примеру Бугарске, изврши капитулацију.

Лондон. — Енглеске су трупе заузеле Лил. Немци су оставили варош нетакнуту.

Амстердам. — Бољшевичка влада намерава да уведе редовни поморски саобраћај између Петрограда и Шведске. Бродови би извозили за Шведску уље и гуму у замену за шведске производе.

Амстердам. — Норвешка комисија за исхрану, на свом повратку из Сједињених Држава, изјавила је представницима штампе у Кристианији, да је постигнут потпун споразум између Норвешке и Сједињених Држава. Скандинавска краљевина је обезбедила да до конца рата добија из Америке довољне количине животних намирница.

Рим.—Италијански краљ упутио је председнику Вилсону, приликом Колумбовог дана, овај телеграм:

»Приликом свечане годишњице, када је Христифор Колумбо отворио европској култури слободан приступ на западу, италијанска нација шаље народу Сједињених Држава и његовом славном шефу своје дивљење и у великој америчкој демократији поздравља идеал Слободе и Правде.«

Вашингтон. — Предузете су озбиљне мере против епидемије грипа. Скупљање у већим масама забрањено је. При погребима дозвољено је присуство само ближњим рођацима.

Лондон. — Претресајући последње немачке услове, штампа са гнушањем помиње злочине, које Немачка и даље чини при повлачењу њене војске и једнодушно тражи накнаду као и да Немачка испашта за сва мрска дела, која је починила у току овог рата.

ИЗВЕШТАЈ

СРПСКЕ ВРХОВНЕ КОМАНДЕ коминике о дејствима 3 и 4 октобра.

—:—

Српске су трупе наставиле, у току 3 октобра, гоњење непријатеља; истог дана ушле су у Александровац (Крушевачки).

Француска коњица са одредом српске пешадије, ушла је 3 октобра у Књажевац, а 4 октобра у Краљево Село.

Непријатељска авијација бомбардовала је Алексинац и Крушевац.

ПОДЛИСТАК

МАРКИЗЕТА

— Роман од Фелисијана Шансора — 40

Ускоро паде у неку врсту моралне утучености, што беше срећан обрт његовом очајању.

Пошто беше стресао са себе ту мору, он се на један пут осети као у неком блаженству, као болесник кад прездравља, дрхћући пред придоласком нове животне сржи, обновљене младости.

После кризе прва мисао Жакова беше, намењена Лијани и он се поче горко кајати, што је беше напустио. Њиме овлада нова пролетња љубав, он осети потребу да је види и да је осети. Нека неодољива жеља потера га и он као бесомучан долете у Париз.

Било је то изјутра. У своме кревету, сгвла Помпадур, Маркизета црвених очију услед рђаво проведене ноћи, са прстом на челу, размишљаше о своме несталом драгану. Са дубоким уздасима она скочи са постеље и у лакој и прозрачној батистаној кошуљи оте јој се узвик: »Ово се више овако не може! Морам да пођем, да га потражим. Мали болни осмех прелете у том часу преко њених усана као да је хтела да се сама себи наруга.

У том истом тренутку врата се тихо отворише и Жак се указа. Тек што се беше скинуо са воза на Лионској станици. Осећај, који облада Лијаном кад угледа свога драгана био је и сувише јак; она се строшта колико је дуга на застирач од медвеђе коже. После неколико тренутака она се поврати. Опази да је у постељи. Крај ње седео је Жак и обасипао пољупцима цело њено божанствено тело.

— Жаче! .. Лијана!

— Како сам срећна!

— Ја те љубим!

— Умрла бих без тебе!

— Ох, какво дивно аристократско тело!

— Зар ти се још увек допада? запита га она, кроз чије се очи могаше јасно читати понос жене.

— Та, зар не видиш? Опрашташ ли ми мој кукавичлук? Ја сам био нахватао неки страх од тебе. Бојао сам се да те не љубим и сувише... Реци да ми опрашташ!

— Ох, да, да, чим си опет дошао... Ја сам добро знала да ти не можеш живети без мене, истом као ни ја без тебе.

Настадоше тихи и убрзани разговори међу чаршавима, који су дрхтали као јесење лишће.

Он беше пун радости; она задовољена у свом женском поносу. Истина је, он је још љубљаше, можда више него пре. О томе је сведочило цело његово понашање. Час дрхћућим прстима а час опет похлепним уснама миловаше он бајне и чврсте груди своје драгане. Његове очи гутаху злаћаност њене косе, белоћу њених округлих бутина, као у младе невиде девојке. Она осети још боље његову љубав у часу заједничког заноса, када је сва треперела у његовом страсном загрљају.

— Ти си од сад мој за сва времена, рече му она по буђењу из сласти.

— Твој за вечност!

За овим настаде у постељи диван разговор двоје заљубљених, испрекидан само пољупцима, миловањем, уздасима и сузама радосницама. Они се топљаху један у другом.

(Наставиће се)

ПОШИЉКЕ ЗА СРБИЈУ

—:—

Обавештајни Биро навештава ниже именована лица, да су пошиљке за Србију, що означеним признаницама, послате:

Стеван Г. Милетић — А. Јовановићу пр. бр. 35740, круна 785.80.

М. Петровић — Перки, пр. бр. 35741, кр. 72·60.

Димитр. В. Илић за Дару пр. бр. 35742, кр. 117·40.

Милош В. Илић за Гину пр. бр. 35743, кр. 221·80.

Милош В. Илић — Зујица пр. бр. 35644, кр. 221·80.

Влада В. Шкулић, — Хиц пр. бр. 35745, кр. 221·80.

Марко Голц — Берти, пр. бр. 35747, кр. 199·40.

Живој. Јаћићијевић — Љубица, пр. бр. 35748, кр. 117·—.

Влада А. Бабовић — Мици, пр. бр. 35749, кр. 744·—.

Милутин Божић — А. Јовановићу, пр. бр. 35750, круна 322·30.

Буд. М. Борисављевић — Христини, пр. бр. 35752, кр. 236·80.

МАЛИ ОГЛАСИ

—:—

ЕНГЛЕСКО СРПСКИ РЕЧНИК

Изашао је из штампе енглеско српски речник од Ђ. Петровића, који садржи преко пет хиљада најпотребнијих речи са објашњењем изговора сваке речи, израђен по речнику Ведстера. Исти је на финој хартији у фином повезу од платна; формат подесан за џеп. — Цена 7 драхми.

Речник је у издању српске књижаре М. Ристивојевића, Солун, код које се може добити. 5

Сотир Јов. Кондули хирург, зубни лекар, бивши професор гимназије, Игнатијева ул. бр. 384 до чесме Шедрабан. — Ординира од 8—12 пре п. и од 2—6 по подне. 10—10

Радња Камхи из Битоља извештава српске грађане да се сада налази у Солуну, у ул. Франковој бр. 41. Има на продају штофова, свиле, порхета, шифона, по умереној цени. 7—10

Чисти восак

Продаје се чисти восак првог квалитета за цркве у радњи **Браће Петракоглу**, Вардарска Капија, улица Св. Параскеве. Продаја на велико. 20

НОВ ПРАКТИЧАН УЏБЕНИК

француске конверзације и граматика

За самоуке, од Д. Алкалаја адв. из Београда, II овд. издање, цена др. 5.— продаје се у књижарама »Шумадија«, ул. Егнатија 77 и Ристивојевића код Беле Куле. 17—30

Одговорни уредник Крста Љ. Милетић